

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 4070/06
19.09.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Невене Милојчић и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником Весном Мраковић, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби АА, кога заступа пуномоћник АБ, адвокат, изјављеној против решења Фонда за социјално осигурање војних осигураника Уп-2 бр. 421/06 ИП бр. 599133 од 30.06.2006. године, у предмету усклађивања пензије, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.09.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА решење Фонда за социјално осигурање војних осигураника Уп-2 бр. 421/06 ИП бр. 599133 од 30.06.2006. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем поништен је став 2 диспозитива решења директора Фонда за социјално осигурање војних осигураника ИП бр. 599133 од 01.09.2005. године, којим је тужиоцу, у ставу 1, усклађена инвалидска пензија у висини од 60% од пензијског основа, почев од 01.08.2004. године, а у ставу 2 истог решења одређено је да ће се на основу одлука Министра одбране бр. 762-2 од 21.10.2004. године и 1169-1 од 13.05.2005. године, исплата по овом решењу вршити у складу са обезбеђењем новчаних средстава.

У тужби, којом оспорава законитост решења туженог органа из разлога што у погледу утврђених чињеница постоји противречност у списима, те због тога што је из утврђених чињеница изведен неправилан закључак, тужилац оспорава чињенично стање утврђено у поступку и истиче да је, и поред све документације која се налази у списима, Војно-лекарска комисија крајње несавесно оценила да код њега нема последица рањавања приликом бомбардовања од стране авијације НАТО пакта касетним бомбама, те да психички поремећаји које тужилац има нису професионалне природе. Предлаже да суд тужбу уважи, а оспорено решење поништи.

Тужени орган, у одговору на тужбу, истиче да остаје у свему при разлозима из образложења оспореног решења и предлаже да суд тужбу одбије, као неосновану.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница које су утврђене у управном поступку у смислу одредбе члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", бр. 46/96) и испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Врховни суд Србије је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Решењем првостепеног органа од 01.09.2005. године, у ставу 1, усклађена је тужиочева пензија у износу од 60% од пензијског основа почев од 01.08.2004. године, сходно одредби чл. 261. Закона о Војсци Југославије ("Сл. лист СРЈ" бр. 43/94), у вези Уредбе о изменама и допунама Уредбе о платама и другим новчаним примањима професионалних војника и цивилних лица у ВЈ ("Сл. лист СЦГ" бр. 35/04). У ставу 2 истог решења одређено је да ће, на основу одлука Министра одбране бр. 762-2 од 21.10.2004. године и 1169-1 од 13.05.2005. године, исплата по овом решењу бити извршена у складу са обезбеђењем новчаних средстава. Решавајући по жалби тужиоца, изјављеној на првостепено решење у целости, тужени орган је оспореним решењем поништио став 2 диспозитива првостепеног решења, наводећи да је наведеним ставом ожалбеног решења усклађена тужиочева пензија почев од 01.08.2004. године.

Оцењујући законитост оспореног решења, Врховни суд Србије налази да је истим повређен закон на штету тужиоца. Ово стога, што оспорено решење није донето у складу са одредбом чл. 235. став 1. у вези са чл. 198. ст. 1. и 2. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр. 33/97...31/01), којом је одређено да се диспозитивом решава о предмету поступка у целини и о свим захтевима странака те да диспозитив мора да буде кратак и одређен. Тужилац је, наиме, жалбом у списима, поднетом 19.9.2005. године, оспорио законитост првостепеног решења у целости. Одлучујући о поднетој жалби, тужени орган је поништио став 2. диспозитива првостепеног решења, наводећи да је наведеним ставом ожалбеног решења усклађена тужиочева пензија почев од 01.08.2004. године, што, међутим, не одговара стању у списима, јер је ставом 2 првостепеног решења одређено да ће, на основу цитираних одлука Министра одбране, исплата по првостепеном решењу бити извршена у складу са обезбеђењем новчаних средстава. Тужени орган је оспореним решењем одлучио само о ставу 2 диспозитива првостепеног решења, иако је тужилац жалбом оспорио законитост решења првостепеног органа у целости, због чега диспозитив оспореног решења не садржи одлуку о жалби тужиоца против става 1. првостепеног решења, а и нејасан је и неопређен у погледу предмета одлучивања.

је и неодређен у погледу предмета одлучивања.

Како је из изнетих разлога, оспорено решење донето уз повреду правила поступка која је од утицаја на правилно решавање ове управне ствари, у поновном поступку је потребно исту отклонити, па затим, правилном применом прописа, донети правилно и на закону засновано решење.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца, Врховни суд Србије је, на основу одредбе члана 41. став 2., у вези чл. 38. ст. 2. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде, с тим што су примедбе суда обавезне за тужени орган у смислу одредбе чл. 61. истог Закона.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ,

дана 19.09.2007. године, У. 4070/06

Записничар Председник већа-судија

Весна Мраковић, с.р. Снежана Живковић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж